

foruden denne Omstændighed ogsaa andre og navnlig saadanne Betænkkeligheder, som Udvalget har gjort gjældende, kunne fremkomme, kommer man ind paa hele den Usikkerhed, som finder Sted ved at behandle disse Love. Det er herpaa, jeg har troet at burde henlede Thingets Opmærksomhed, om det endnu ikke kunde fortjene nøie Overveielse, om man ikke hellere burde stille hele Lovforslaget i Bero end antage det i en usaldkommen Skikkelse. Uagtet jeg, som Medlem af Udvalget, har deeltaget i at gjøre dette Forslag til den foreliggende Paragraph, især ledet af det mulige finantstelles Tab, som det vil foraarsage Statskassen, om man beholder den nuværende Tilstand uforandret, har jeg dog troet, at jeg burde henlede Thingets Opmærksomhed paa, hvor betænkkelig Sagen nu stiller sig for mig, og det vil afhænge af den videre Forhandling, om jeg vil fastholde den Indstilling, som er gjort, eller muligt komme til det Resultat, at man dog ikke bør gaae ind paa Loven.

Orsted: Jeg troer vistnok, det er en ganske nødvendig Betingelse for, at denne Lov bør udgaae, at en lignende Bestemmelse tages for Slesvig, og ligeledes for Holsteen, saasfrømt det bliver fri Samfærsel mellem Monarchiet paa denne og hin Side Sideren; thi, naar der kunde brændes under andre Betingelser i Hertugdømmerne, end her, og Brændeviin frit indføres, vilde denne Industrie ganske eller for en stor Deel tabes for Danmark. Det forekommer mig dog, at det ikke passer at optage en saadan Paragraph i Loven, som der er foreslaaet, thi Loven bør slet ikke komme ud, dersom ikke en lignende Lov kan indføres i det Mindste i Slesvig; om Holsteen kan der for Diebliffet endnu ikke være Spørgsmaal, da der ikke endnu eksisterer nogen Brændeviinsbestatning. Loven bør slet ikke komme ud inden den Tid; i andet Fald kom man i det forunderlige Tilfælde, at der vel udkom en Lov, men at Loven ingen Kraft havde, før der udkom en anden offentlig Act, hvorved det kundgjordes, at nu var en lignende Bestemmelse indført i Slesvig, og at, som Følge deraf, skulde den Lov træde i Kraft, som hidtil havde eksisteret, uden at være gjældende, og, dersom der skulde møde. Vanskelighed ved at indføre Loven i

Slesvig, maatte der udgaae en Kundgjørelse om, at den Lov nu var bortfalden. Jeg troer iøvrigt ikke, at det ligger indenfor Rigsdagens Virkefæds at gaae ind paa, hvorledes Regjeringen har at forholde sig, for at gjøre Loven gjældende i Slesvig. Det er Noget, som man maa overlade til Regjeringen. Hvad der fra Rigsdagens Side kan forlanges, er, at denne Forandring i Brændeviinsbestatningen ikke indføres i Danmark, før den tillige er indført i Slesvig.

Finantsministeren: Det maatte maaskee være mig tilladt til denne Sag endnu at sige et Par Bemærkninger. Stillingen i sig selv i disse Sager kan være vanskelig nok; den hidrører imidlertid ikke fra det foreliggende Lovforslag, den er jo forsaavidt allerede to Aar gammel. Jeg troer, at jeg ganske kan henholde mig til, hvad den sidste høitærede Landsthingsmand har udtalt. I sig selv er det vistnok mindre smukt, at en saadan Paragraph udtrykkeligt tilføies; jeg troer ikke, at denne Form er i og for sig den ønskeligste, eller at den kan ansees for nødvendig. Der vil komme en anden Sag til Behandling i det høitærede Thing, hvori det oprindelige Forslag fra Regjeringen indeholdt noget lignende, som her siges, netop fordi Regjeringen med Hensyn til de særegne Forhold, som omhandlede i det, snarere kunde bemyndige en Misforstaaelse end ved dette Lovforslag. Jeg tilstaaer, det er aldrig kommet mig i Tank, at der kunde være Tvivl om, at den Finantsminister, der foreslagde Hans Majestæt til allerhøieste Stadfæstelse en af Rigsdagen vedtagne Lov, overensstemmende med det forelagte Udkast, jo maatte til selsamme Tid forelægge Hans Majestæt et Forslag til en lignende Forandring af Brændeviinsbestatningen i Slesvig, og at, hvis Hans Majestæts Allerhøieste Bifald til en saadan Forandring i Slesvig ikke var at erholde, eller Finantsministeren af en eller anden Grund fandt Betænkkelighed i sidste Diebliff ved at komme frem med Forslag derom, han da aldrig vilde kunne forsvare at erhverve Allerhøieste Stadfæstelse paa en saadan Lov som den, der nu foreligger Rigsdagen. Vil man imidlertid endda sikkre sig yderligere i dette Tilfælde mod det, jeg rigtignok anseer for af-